

Spørgsmaal. Jeg skal exempelvis nævne Tornfladen, om hvilken det er en afgjort Sag, at den fortærer en ganske overordentlig Mængde Oldborrelarver, naar de ere tilstede, og at den væsentlig leve af Insecter, skjøndt den ganske vist ogsaa tager Fugleunger. Jeg skal ligeledes nævne en anden Fugl, der ikke er optagen, nemlig Eidsensvanden, som er anseet for paa en Dag, at fortære ligesaa mange Insecter, som den selv udgjør i Vægt. Jeg kunde endvidere spørge den ærede Ordfører: Hvorfor optager man ikke til Fredning idetmindste for en vis Tid af Aaret baade Graaspurve og Gullspurve osv., som netop om Foraaret, naar Insecterne begynde at udvikle sig — dette beder jeg specielt lagt Mærke til — hovedsagelig leve af Insecter. At de senere paa Aaret gjøre Skade paa Kornet, er ganske vist, og dette er formodentlig Grunden til, at de ere udelukkede. Om Foraaret fortære de imidlertid, som sagt, en Mængde Insecter, og naar de ikke destomindre ere aldeles udelukkede fra Fredning, da forklares det vel nærmest ved den Sky, som man har for forskjelligte Fredningstider.

Naar den ærede Ordfører ved forrige Behandling sagde, at det var saa let at kjende de heromhandlede Dyr, og ved Siden deraf navnlig gjorde den Bemærkning, at man kun havde optaget saadanne, om hvilke man havde Sikkerhed for, at de gjorde Gavn, saa vil jeg dog spørge ham og det ærede Udvalg, om de da ere saa aldeles sikre paa, at f. Ex. Hærfluglene og Ellefragerne virkelig gjøre saa megen Nytte, som De antage, og om det ikke er tvivlsomt, hvorvidt de ikke gjøre ligesaa megen Skade som Nytte. Hvor jeg har søgt Dplysning herom, har man idetmindste svaret mig, at man ikke veed, om de ikke gjøre ligesaamegen Skade som Gavn. Det er altsaa ikke Fugle, om hvilke man bestemmt veed, at de gjøre Gavn, og dette kan følgerigt allermindst være Grunden til, at de, hvoraf der maaskee kun er 20 eller 50 her i Riget, ere optagne. Endvidere har det ærede Udvalg optaget Storkene; men det er dog virkelig ikke saa ganske sikkert, at de gjøre større Nytte end Skade. Efter hvad jeg veed, æde de netop mange af de Dyr, der gjøre os Gavn, baade Stir-

been, Tuder, Frøer og Snoge, ligesom de ogsaa tage Algerhønskyllinger og Lærkeunger, naar de træffe paa dem. At Storkene ere optagne, er altsaa heller ikke noget Beviis for, at det ærede Udvalg har holdt sig de Regler efterrettelig, som det selv har opstillet, nemlig kun at optage Fugle, om hvilke det er sikkert, at de gjøre Gavn. — Men der er tillige en anden Omstændighed, som gjør, at jeg holder mig overbevist om, at den foreslaaede Lov vil blive upraktisk. Hvis nemlig en Mand ønsker at erkyndige sig om, hvad han i den heromhandlede Retning maa gjøre, og hvad han ikke maa gjøre, saa maa han ikke troe, at den her foreslaaede Lov, saaledes som den nu foreligger, som gjældende saavel om Fredning af Dyr som om Sagt, alene vil kunne give ham tilstrækkelig Dplysning derom. Deri vilde han tage meget fejl. Han maa ikke alene eftersee disse Bestemmelser, men tillige Bestemmelserne i alle de tidligere Love, baade Loven af 30te Januar 1861, Loven af 25de Marts 1851 og Forordningen af 20de Mat 1840. At dette maa han eftersee, inden han veed, hvad han har at rette sig efter. Er det nu praktisk? Det troer jeg ikke. — Jeg skal dog ikke opholde det høie Thing længere herved. Jeg skal kun endnu anføre en Omstændighed, der selv om saa ogsaa alt det, der i Lovforslaget er optaget, var fuldkommen correct, indeholdt Alt, hvad vi kunde udrette, og maatte ansees for aldeles tilfredsstillende, dog vilde tilintetgjøre Virkningen deraf, en Omstændighed, som jeg derfor troer har en saa stor Vægt, at jeg vil bede det høitærede Thing om vel at lægge Mærke til den. Saasnart Foraaret begynder, marschere alle Katte ud af Huse og Gaarde ud paa Markerne for at jage efter Muns, men paa denne deres Vandring opæde de uden Omstændigheder Alt, hvad de finde af Fugleunger o. s. v. Paa samme Tid indtræder, som beljendt, Arbejdstiden paa Landet, og ligesom den er begyndt, hele Sommeren igjennem seer man en Mængde Hunde gaae løse om paa Markerne fra Morgen til Aften. Og hvad bestille de der? De gaae og more sig fra Morgen til Aften med at spore efter Lærkeunger, Algerhønskyllinger, Bibeunger, Hærflug-